

Ідентифікацію криптовалюти, на наш погляд, слід починати з відповідності її певним критеріям. З одного боку, криптовалюта, безумовно, має стати об'єктом обліку, оскільки на неї спрямована пізнавальна діяльність дослідників як українських, так і зарубіжних. По-друге, об'єкт слід розглядати як частину наявного світу, а предмет – як суб'єктивно встановлені властивості об'єкта, що піддаються пізнанню. Предмет – це властивість, притаманна об'єкту, те, що в цьому об'єкті має наукове пояснення [2]. Усе це притаманне криптовалютам, цей феномен досліджується і його поява має логічне пояснення. Однак, не все так просто з цим видом активу. В обліковому аспекті активи є ресурсами підприємства у вигляді конкретних елементів господарського обороту та головним критерієм відображення їх в активі балансу, згідно з національною обліковою теорією, є право власності на них з можливістю одержати економічні вигоди від використання активів у майбутньому. МСФЗ передбачено, що право власності не є істотним при визнанні активу в балансі головним є те, що підприємство контролює вигоди, отримані від використання цього майна, та приймає ризики, пов'язані з активами [3]. Беручи до увагу трактування МСФЗ щодо активу, основною вимогою до визнання криптовалюти активом є вигода, яку підприємство зобов'язане отримати від використання.

Вирішення вище наведених проблемних моментів щодо ідентифікації крипто валют для цілей бухгалтерського обліку приведе:

- до збільшення кількості суб'єктів підприємницької діяльності, що займаються операціями з віртуальними активами;
- збільшення надходжень до бюджету шляхом інвестицій в інноваційну галузь.

Література:

1. О. Жмеренецький «Крипта» в тіні. Коли ринок віртуальних активів в Україні стане легальним?: сайт URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2020/09/23/665441/> (дата звернення: 08.10.2020).
2. Дорош Н.І., Мартинюк М.А. Взаємозв'язок предмета та об'єктів обліку та аудиту: сайт URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/10_ukr/124.pdf (дата звернення: 11.11.2019).
3. Семйон В.С. Активи як облікова категорія: проблеми трактування: сайт URL: <file:///C:/Users/user/Downloads/95335-203464-1-PB.pdf> (дата звернення: 02.12.2019).

ВАЖЛИВІСТЬ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ

Корчагіна В.Г., к.е.н.

Новокаховський гуманітарний інститут

ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

Вітчизняна практика господарювання впродовж тривалого періоду формування та розвитку ринкових відносин відображає постійне вдосконалення системи бухгалтерської звітності у відповідності до змін потреб користувачів, політико-економічних умов функціонування бізнес-структур, техніко-організаційного забезпечення облікових процедур. Поява нових форм, видів та форматів звітності є адекватною реакцією облікової системи на зовнішні виклики, що впливають на неї та забезпечують її подальше функціонування. Запровадження на законодавчому рівні процесу гармонізації національної системи обліку у відповідності з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку та фінансової звітності (IAS/IFRS) визначають безповоротну тенденцію поступової конвергенції формування облікової системи підприємств відповідно до вимог світової спільноти.

Тому питання формування якісної облікової політики як елементу методології обліку підприємства в умовах гармонізації з міжнародними стандартами справедливо заслуговує уваги в сучасному науковому світі.

В умовах міжнародної інтеграції економіки України та реалізації Стратегії застосування міжнародних стандартів фінансової звітності важлива роль відводиться саме визначенню рекомендацій та вимог до формування облікової політики суб'єктів господарювання. Облікова політика підприємства, що розробляється власником, має узгоджуватися із вимогами нормативно-правових актів міжнародного, державного і галузевого рівнів та не суперечити їхнім вимогам. Це означає, що ступінь свободи підприємства у формуванні облікової політики обмежений державою у прийнятих законах, положеннях, постановах та інших нормативних документах, в яких є варіанти вибору методично-організаційного забезпечення процесу бухгалтерського обліку та формування звітності [1, с. 161]. В той же час формування облікової політики за IAS/IFRS має управлінську спрямованість і є стимулом ефективного розвитку будь-якого підприємства, оскільки визначає його конкурентоспроможність, ділову активність і потенціал у співпраці з вітчизняними та закордонними партнерами, і як результат – основу фінансовій стабільності.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» підприємства, що становлять суспільний інтерес, повинні складати фінансову/консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами. Інші суб'єкти господарювання питання доцільності застосування міжнародних стандартів при складанні фінансової та консолідованої звітності можуть вирішувати самостійно [2].

Отже, при прийнятті рішення щодо переходу від національних до міжнародних стандартів ведення обліку та формування звітності (незалежно від того, обов'язкова це процедура чи добровільна) важливим аспектом є визначення основних складових облікової політики.

Порядок складання фінансової звітності відповідно до міжнародних вимог відрізняється від Національних положень тим, що в їх основі лежать не чіткі правила, а принципи, пріоритетом яких є економічна сутність фінансово-господарської операції. Крім того, застосування IAS/IFRS дозволяє не так

жорстко деталізувати процеси та операції фінансового обліку.

Особливістю міжнародних вимог до формування звітності є те, що в них часто передбачено два підходи до відображення одних і тих операцій. При цьому один підхід є базовим, а інший – альтернативним. Підприємство має право вибрати основний або альтернативний підхід, який визначається його обліковою політикою. Для розуміння і практичного застосування стандартів важливе значення має Концептуальна основа складання та подання фінансових звітів, що є обліковою основою; вона встановлює концепції складання і подання фінансових звітів для зовнішніх користувачів. При цьому об'єктивними перевагами використання міжнародних перед національними стандартами в окремих країнах здебільшого визнаються чітка економічна логіка, узагальнення кращої світової практики в сфері обліку, простота сприйняття для користувачів фінансової інформації у всьому світі [3, с. 14].

Одним із проблемних аспектів наближення вітчизняних стандартів обліку до міжнародних є саме ті ділянки обліку, де потрібне професійне судження бухгалтера. Обґрунтоване професійне судження фахівця за правилами IAS/IFRS дозволяє відмовитися від застосування певного стандарту і навіть запропонувати власне рішення. Проте, відсутність стандартів для окремих операцій чи процесів обумовлює застосування професійного судження, орієнтуючись на чинну нормативно-правову базу і галузеві стандарти. У цьому випадку саме облікова політика стає полем вибору релевантних рішень, тому і має досить суттєве значення.

Отже, коректно сформована облікова політика підприємства містить такі правила, принципи і процедури, які гарантують, що облік на підприємстві буде більш прозорим, а господарські процеси – більш контрольованими. Всі ці умови забезпечать прийняття об'єктивних ефективних рішень за наявності адекватної та точної інформації, що підлягає аналітичній інтерпретації.

Література:

1. Засадний Б. А. Формування облікової політики в системі бухгалтерського обліку підприємств. *Причорноморські економічні студії*. 2016. Вип. 12–2. С. 159–164.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16 липня 1999 № 966-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#n208> (дата звернення: 30.10.2020).
3. Белова І., Семенишена Н. Гармонізація і стандартизація як об'єктивна необхідність кумулятивізму інституту бухгалтерського обліку. *Міжнародний науковий журнал*. 2018. Вип. 3–48. С.7–18.